

CREURE EN UNA SOCIETAT AGNÒSTICA

L'ateu no creu que hi hagi un Déu. El creient hi creu. L'agnòstic no troba manera racional i oscil·la entre un immens ventall de posicions que van:

- ❖ **Religiosament indiferent**, el tema no li va, com en les enquestes, no sap/no contesta.
- ❖ Els qui intueixen que hi ha algun **Ser, personal o impersonal...** o una Energia, però no en saben res, en tot cas només es preocupen per qüestions religioses espirituals en moments dramàtics, malalties greus, accidents, mort d'un familiar directe, fracàs laboral, etc.
- ❖ **L'agnòstic inquiet**, de posició càlida, el tema el preocupa, no admet la buidor i fredor de l'indiferent i fa esforços per sortir de dubtes. El dubte també pot ser una font d'espiritualitat.

L'agnòstic aposta per un **humanisme il·lustrat**. La vida humana amb la seva dignitat al centre com única entitat sagrada. Per Kant, el ser humà no té preu, té dignitat.

És un humanisme obert a **tres fonts de sentit**:

- ★ **Al Transcendent**, a Déu i formes religioses.
- ★ **Al Cosmos** o Univers com un Tot Divinitzat.
- ★ **L'atzar**. El món i la vida no tenen cap sentit ni finalitat. En qualsevol dels casos, la vida val per ella mateixa i està oberta a totes les dimensions. És el ser humà qui hi ha de trobar un sentit en llibertat de consciència.

Aquesta obertura al sentit últim de la vida és possible des de **l'esperit o el jo transcendent**, que pot transcendir la pura animalitat i encarnar valors com la Bondat, la Bellesa, l'Amor, la Veritat, la Justícia, etc.

L'humanisme agnòstic aposta per allò comú a tota la humanitat i que trobem al fons de totes les cultures i creences. Ara bé, els valors

humanistes, tant en creients com en no creients, donen lloc a diferents espiritualitats i només poden florir en sistemes plenament **democràtics** i amb llibertat d'expressió dins els Drets Humans Universals.

Joaquim Sala i Pujolràs. Professor de filosofia